

Ngô Việt Trường

Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc là cuốn tiểu thuyết của nhà văn Ngô Việt Trường, một cuốn sử quan tâm sát đến thời điểm như Công Hòa, trong đó tác giả tìm cách xây dựng kịch bản của tác phẩm chung quanh nhân vật lịch sử Chế Bồng Nga mà tác giả cho đó là vị vua lỗi lạc của vương quốc Champa đã đóng vai trò chính yếu trong các trận chiến chống phá thủ đô Thăng Long vào cuối thế kỷ 14. Chính vì thế, BBT Champaka không có ý kiến gì về nội dung của tiểu thuyết này.

Mặc dù là cuốn tiểu thuyết, nhưng tác phẩm Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc đã trở thành một chủ đề nhạy cảm đối với giới trí thức người Việt cho rằng Việt Nam là quốc gia của dân tộc Việt, chứ không phải là quốc gia đa chủng, đa văn hóa và đa lịch sử mà Ngô Việt Trường và nhiều thành phần trí thức chân chính Việt Nam thông qua hồ hào gợn mặt nước qua. Một khi định nghĩa Việt Nam là quốc gia của dân tộc Việt, thì Chế Bồng Nga phải là nhân vật ngoại lai đối với lịch sử của quốc gia này. Kết quả đó, dù Ngô Việt Trường là người Kinh hay là người xuất thân từ quân đội Việt Nam Công Hòa đi nữa, một khi dùng ngòi bút để kể lại cuộc đời của Chế Bồng Nga thì ông sẽ bộ kết tội ngay là thành phần phản dân tộc hay phản quốc. Theo chúng tôi, đây chỉ là quan điểm riêng của vài cá nhân trong cộng đồng người Việt, không biểu thị cho tiếng nói của toàn thể nhân dân Việt Nam. Vì rằng hiện pháp của nước như Công Hòa công nhận chính thức Việt Nam là quốc gia đa chủng tộc, đa văn hóa và đa lịch sử, cuốn thành nên văn minh đa dạng của quốc gia này. Ngay trong nội các của chính phủ của đất nước Công Hòa có cả Bộ Phát Triển Xã hội. Dựa và yếu tố này, người ta có quyền đưa ra kết luận rằng Việt Nam Công Hòa trước năm 1975 không phải là quốc gia riêng biệt của dân tộc Việt mà là quốc gia của nhiều thành phần sắc tộc trong đó có cộng đồng người Việt chiếm đa số. Chế Bồng Nga là nhân vật lịch sử của người sắc tộc. Kết quả đó, nhà văn Ngô Việt Trường có quyền đưa ra phân tích, tôn vinh hay đã phá vỡ ông ta có thể hiểu được chính mình. Thế thì đâu là vị nhân vật phản dân tộc hay phản quốc trong tác phẩm Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc của Ngô Việt Trường.

Nhóm thanh minh cho nhóm vãn đồ mang tính cách nhậy cảm đó mà nhà văn Ngô Việt Trường có đôi lời tâm tình với bà con Chăm mà chúng tôi xin đăng lời bài viết này, nhóm có thêm một vài chữ mà chúng tôi để trong dấu ngoặc [...] để câu văn có phần sáng nghĩa hơn.

Trong bài này, Ngô Việt Trường cũng nêu ra quan điểm của Phan Cao Sơn và người Chăm muốn đòi đất đai và sự nhận diện của Ts Mai Thanh Truyết với chính quyền Trung Quốc muốn thu hồi cho chính phủ Lào vùng của người Chăm để phục hồi lại vùng quê của Champa miền Trung Việt Nam. BBT Champaka chúng tôi không muốn đi vào chi tiết bài viết của 2 tác giả này, vì theo người Chăm thì họ nói ngoi đã trở lại cho quan điểm sai lầm của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết mà họ đã đăng tải trong Harak Champaka và www.champaka.org rồi.

Theo sự nhận diện của BBT Champaka, bài viết của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết chỉ nhằm trong thói quen văn chương để hiềm nhóm dân tộc Chăm vô tội thành kẻ thù không đội trời chung với dân tộc Việt và tội bắt tay với Trung Quốc, chứ không phải là quan điểm nghiêm túc của nhóm nhà trí thức chân chính Việt Nam để đưa ra phân tích bối cảnh chính trị của dân tộc Chăm hôm nay. Thành Đài là người Chăm duy nhất muốn phục hồi Champa qua mô hình Chính Phủ Chăm Lào Vong. Tác giả Thành Đài chỉ là ông tiến sĩ làm bằng giấy mớ, sáng kiến của Thầy Điên mà cũng để Chăm trên thế giới hôm nay không biết ông ta là ai. Không biết Thành Đài là ai, nhóm Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết lại đưa vào bích chương Chính Phủ Chăm Lào Vong của Thành Đài để làm yếu tố hậu thuẫn để kết luận rằng dân tộc Chăm hôm nay đang bắt tay với Trung Quốc nhằm phục hồi lại vùng quê của Champa. Để rồi với chúng tôi, đây là hành động quá dã man mà Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết muốn áp dụng để trừng trị dân tộc Chăm thua trận thì đúng hơn. Tại sao đi tin vào lời tuyên bố nhóm nhí và khôi hài của ông tiến sĩ giấy mớ Thành Đài để rồi lên án dân tộc Chăm hôm nay và tội bắt tay với Trung Quốc mà chính dân tộc này không biết đất nước Trung Quốc ở đâu và mất mũi người Trung quốc như thế nào? Chính đó là vãn đồ cần phải có xét lại, trước khi ghép người Chăm vào thành phần phạm đồ.

Trong bài này, Ngô Việt Trường cũng suy đoán bao nhiêu của Trung quốc để với Việt Nam, nhóm đây chỉ là quan điểm riêng của tác giả, chứ không phải là quan điểm của BBT Champaka, một sự quan nghiên cứu chuyên về lịch sử và nền văn minh Champa. Trong bài viết này, Ngô Việt Trường có đưa ra nhận diện rằng:

“tôi nghĩ có một sự việc rất đáng lưu tâm là Trung Quốc có thể xúi giục, gây sự hiểu lầm,挑拨离间 chia rẽ giữa hai dân tộc Chăm-Việt để thực hiện âm mưu (...) Nhóm biết đâu là chính quyền có một sự ít người Chăm ngày nay vẫn có thể mắc mưu bẫy gián điệp Trung Quốc”.

Khi đọc đơn này, chúng tôi nghĩ rằng Ngô Việt Trùng cũng đang lặp lại cách suy nghĩ sai lầm của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết!

Nhân danh một nhà trí thức chân chính làm nghề viết văn, tác giả không có quyên suy nghĩ hay suy đoán Trung Quốc có thể xúi giục người Chăm hay một số người Chăm mặc dù Trung Quốc, mà không nêu ra một yếu tố nào để chứng minh cho lý thuyết của mình. Mời số hiểu lầm giữa dân tộc Chăm và Việt đã diễn ra trên bàn cờ chính trị giữa một thế kỷ qua để phát xuất từ số nhận định hời hợt và thiển cận này.

Dù vấp phải vài số sót mang tính cách chủ quan và thiển cận nghiêm túc khi bàn đến vị trí của dân tộc Chăm trên bàn cờ chính trị của Trung Quốc hôm nay, bài viết của Ngô Việt Trùng đáng để các bạn đọc bà con Chăm và đọc giả biết thế nào là nguyên nhân đã đưa đến ông phải ra một tác phẩm *Chăm Bờng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc*. Điều với chúng tôi, đây không phải là văn chương hèn thù chống dân tộc Việt và cũng không phải là bích chương tôn vinh Chăm Bờng Nga, vì vua là một vị vua của vương quốc Champa xưa kia, mà chỉ là một thế lực tiểu thuyết cũng như bao tác phẩm tiểu thuyết khác, không thể bỏ quên bên trang sử văn chương của dân tộc Việt, chứ có thể thôi. Sau đây là nguyên văn bài viết của Ngô Việt Trùng gửi cho công đồng Chăm tại hội ngộ

Ngô Việt Trùng

Tại sao tôi viết cuốn Chăm Bờng Nga, Anh Hùng Chiêm Quốc?

Sau khi cu n ti u thuy t l ch s “Ch B ng Nga: Anh Hùng Chiêm Qu c” (CBN:AHCQ) c a tôi ra đ i, có m t s đ ng h ng ch a đ c đã đ t v n đ đ i khái nh sau:

1). Nhân v t anh hùng c a Vi t Nam không thi u chi t i sao l i vi t ca ng i m t nhân v t n c ngoài t ng ch ng l i Vi t Nam?

2). Trong tình tr ng đ t n c đang đ ng tr c hi m h a xâm l c c a Trung C ng t i sao anh l i kh i d y tinh th n dân t c c a ng i Chiêm, m t đ tài nh y c m có th gây nên s chia r trong c ng đ ng Đông D ng t o đ i u ki n cho ngo i bang khai thác th l i?

Tuy đó là nh ng câu h i hay th t nh ng tôi l i đ m ra l i tr l i vì tôi nghĩ n i dung cu n sách tôi vi t đã gi i thích đ r i. Ch a th y ai “đã đ c xong” cu n CBN:AHCQ c a tôi mà còn h i nh ng câu nh th ! Có th tôi đã suy nghĩ h i ch quan.

D ng v i tác ph m Ch B ng Nga: Anh Hùng Chiêm Qu c

M i đây, trong d p m t s b n bè cũ g p g nhau, có vài b n đã g i đ u tôi là Ch B ng Tr ng. Đ u thân tình hay m a mai đây? Tôi h i lý do thì các b n y cho bi t là có r t nhi u ng i đ ng v i cu n sách CBN:AHCQ c a tôi. M t anh cho bi t thêm có ng i còn cho tôi là k vong b n, ph n qu c n a! M t ng i h i trong sách nó nói th nào thì ng i k t án tôi tr l i “Tôi đâu có th m đ c, ch nghe cái t a đ là bi t nó ph n qu c r i”. D đ n đ n th mà tôi nào có bi t! Nh ng không sao! Tôi cũng đã t ng quen b ng i ta k t t i ph n qu c r i! Ch ti c m t đ i u là trong s nh ng ng i k t án tôi nh v y cũng có m t ng i b n cũ c a tôi n a! Chuy n nh v y n u không lên ti ng cũng ng t!

Nh nhi u đ c gi đã bi t, tr c đây tôi đã t ng vi t nhi u tác ph m ti u thuy t l ch s nh Lý Tr n Tình H n, D ng Vân Nga: Non Cao và V c Th m, Công N Ng c V n, Tr n Kh c Chung. Trong đó tôi đã nh c nh và đ cao không bi t bao nhiêu công lao khó nh c, hi sinh

xong máu của anh hùng liệt nữ đã mở nước và giữ nước rồi sao lại bỏ o không?

Lịch sử Chiêm Thành trở thành một phần của lịch sử Việt Nam

Còn về Cha Bà ng Nga, rõ ràng đó là một nhân vật kì vĩ hơn bất cứ dân tộc Chiêm. Theo lịch sử tranh đấu đấu sinh tồn thì việc chinh phục Đế Việt của ông ta không có gì lạ gì! Điêu đáng kể là ông ta đã sáng suốt nhận biết mối hiểm họa từ giặc Địch Hán rồi sớm, trong khi các ông Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đồng nhà ta trở lại gần 6 thế kỷ sau (1360-1958) về nhận lãnh ra đời. Bà ng chinh là các vị này đã sẵn sàng giữ một phần lãnh thổ lãnh thổ VN như Trung Hoa giờ đây!

Cuối cùng, sau một thời gian kinh chinh nhau, nước Chiêm nay đã trở thành miền Trung của nước Việt Nam. Dân Chiêm Thành hầu hết cũng đã trở thành công dân Việt Nam! Tất nhiên lịch sử Chiêm Thành cũng trở thành một phần của lịch sử Việt Nam chứ! Kẻ thù là kẻ thù giữa một trận đánh nhau chứ khi một kẻ đã chết hoặc chết u qui phải kể kia, đã chết u sống chung với kẻ kia thì còn thù hận gì? Cái quá khứ này đã chôn vùi hơn 600 năm rồi! Hơn nữa, sau khi Cha Bà ng Nga mất, hai người con của ông là Cha Ma Nô Đà Nan và Cha Sơn Nô đều lãnh đạo La Ngai, chuyển sang Đế Việt và đã trở thành con dân Việt Nam vĩnh viễn!

Đệ cao Cha Bà ng Nga không làm hại gì đến uy tín của dân tộc Việt

Tổ tiên ta từng mở lòng bao dung khi khuyên con cháu “Bây giờ thế này rồi, Tuy rằng khác gì nhau nhưng chung một giàn”, sao ta lại quên đi? Tổ tiên ta cũng dạy rằng “Kính đô cũng có người đi, Man di cũng có sinh đẻ, trẫm nguyên”, cái tâm, cái tài đã cho ai hận ai? Tôi sao ta đem cái lòng hẹp hòi, đệ cao ra loè thiên hạ để có thể gây nên mối họa chia rẽ giữa những người cùng sống trên một dải đất? Không phải các chính phủ miền Nam ta đã từng nêu cao khẩu hiệu “Kính Thờ Tổ Mất Nhà” đó sao? Vậy thì việc đệ cao anh hùng Cha Bà ng Nga không những không làm hại gì đến uy tín của dân tộc Việt mà còn làm vui lòng những dân tộc anh em

trong đời gia đình Việt Nam nà! Điếm thóc mọt thóc nhốt tôi bày tỏ nhữ y quý vớ có đợng ý không?

Tội sao ra đời mọt cuồn sách vớ i tã đợ đợ nhữ y còm

Giờ tôi xin bợ c sang điếm thóc mọt thóc hai: Tội sao tôi lợ cho ra đời mọt cuồn sách vớ i cái tã đợ đợ nhữ y còm rợ t bợ t lợ cho đợ t nợ c trợ c hiợ m hợ a xâm lăng cợ a Trung Cợ ng? Xin mợ i quý vớ theo dõi:

Tháng 2 năm 2009, Web www.tinparis.net đã cho đợng bài vớ t “Ngợ i Chăm Đợi Lợ i Đợ t Đợi?” cợ a tác giợ Phan Cao Sợ n, mọt đợ tài thợ i sợ nóng bợ ng đã khiợ n cợ ng đợ ng ngợ i Việt hợ i ngoợ i khá ngợ ngợng. Bài vớ t nêu ra nhợ ng hoợ t đợ ng cợ a mọt sợ tợ chợ c thuợ c cợ ng đợ ng ngợ i Chăm mà tác giợ cho là không đợ c thuợ n lợ , coi nhợ đợ mọt đợ u hiợ u “quay lợ ng” vớ i cợ ng đợ ng Việt Nam tợ nợ n (VNCH).

Ngày 17 tháng 2 [2009] trên vài trang web cợ a cợ ng đợ ng ngợ i Chăm tợ nợ n Cợ ng Sợ n lợ i xuợ t hiợ n bợ n “Khợng Nghợ Thợ” cợ a ông Musa Porome, chợ tợ chợ tợ chợ c International Office of Champa (IOC-Champa) tiợ ng Việt gợ i là Văn Phòng Quợ c Tợ Champa, đợp trợ bài vớ t cợ a ông Phan Cao Sợ n.

Ngày 5 tháng 3 năm 2009 lợ i có thêm bài vớ t cợ a BBT Harak Champaka vớ i tã đợ “Trợ Lợ i Bài Việt Ngợ i Chăm Đợi Đợ t Đợi cợ a tác giợ Phan Cao Sợ n”.

Tiợ p đợ, ngày 24 tháng 3 năm 2009, Web Ngợ i Việt online lợ i lên bài vớ t “Chiợ n Lợ c Cợ a Trung Cợ ng Nhợ m Bợ n Tây Nguyên VN Thành Tây Tợ ng 2” cợ a Ts Mai Thanh Truyợ t. Bài vớ t này có mợ c đích cợ nh giợc khợ nợng TC xợi giợ c và hợ u thuợ n cho mọt vài tợ chợ c trong cợ ng đợ ng ngợ i Chăm thành lợ p chính phợ lợ u vong đợ đợi lợ i đợ t cũ cợ a hợ i miợ n Trung VN.

Ngày 13 tháng 4 năm 2011 tôi xuất hiện bài viết “Vấn Đề Ngồi Chăm Đòi Đột Đai” của ông Tô Công Nhàn ng, TTK Hội IOC-Champa trên nhàn ng thc m c của Ts Mai Thanh Truyt v.v...

Nhàn ng bài viết trên đng v 2 phía rõ r t. Một bên [t c là Phan Cao Sơn va Ts Mai Thanh Truyt] thì nêu ra nhàn ng đi u khàn nghi, nhàn ng đi m thc m c, càn giác v nhàn ng m i h i có th x y đ n cho t qu c Việt Nam. Một bên [t c là càn đng trí thc Chăm t i h i ngo i] thì thanh minh, bi n bác ho c chàn ng l i nhàn ng lu n đi m c a phía bên kia mà các ông cho là ng nhàn ho c c ý bóp méo [s th t c a l ch s].

Quý v có th tìm nhàn ng bài viết này trên internet [www.champaka.org, Ngồi Việt online, www.tinparis.net]. Không bi t khi đ c qua nhàn ng bài viết này quý v s suy nghĩ th nào? Riêng tôi, tôi không sao kh i s hãi, lo âu!

Trung Càn ng t o m i chia r gi a hai dân tộc Chăm-Việt

Tôi ch a có c h i tìm hi u tính chân xác v nhàn ng v n đ mà các tác gi trên đã nêu ra nhàn ng tôi nghĩ có m t s vi c r t đáng l u tâm là Trung Càn ng có th xúi gi c, gây s h i u l m, t o m i chia r gi a hai dân tộc Chăm-Việt đ th l i l m. Trong quá kh vi c đó đã x y ra nhi u l n! Nhà Nguyên cũng tng đ vua Chă Mân cùng “chia th t” Đ i Việt. Đ n th i Minh, h cũng đ vua Chă Bng Nga “chia th t” Đ i Việt m t l n n a. Đi u may là hai v vua Chiêm này sáng su t bi t tr c cái th “môi h răn l nh”, n u Đ i Việt m t thì Chiêm Thành cũng khó gi đ c, nên c hai v đ u c tìm cách thoát kh i âm m u đen t i đó. Nhàn ng bi t đâu l i chàn ng có m t s ít ng i Chăm ngày nay v n có th m c m u b n gián đi p Trung Càn ng? Có th có nhàn ng ng i ch a hi u đ c m t khi Trung Càn ng đã tràn sang Đông Dàn ng thì ng i Việt cũng ph i tiêu di t, ng i Chiêm cũng ph i tiêu di t, Lào hay Miên cũng ph i tiêu di t đ r nh đ t cho giàn ng Đ i Hán sinh sôi n y n ch ! Khi đó thì nh t đ nh không còn chuy n khuyên b u bí chung m t giàn thàn ng yêu l y nhau n a mà ch có chuy n “b u bí kéo nhau vào n m chung m t n i” thôi vì đ i đa s dân Hán nông thôn ngày nay đang đói l m!

Trung Hoa v n là ngu n g c phát sinh ra nhàn ng m u hay k l mà h đã đúc k t thành b c m nang “Tam th p l c k”. Chuy n không làm cho ra có (k th 8: “Vô Trung Sinh H u”) đ i v i h đâu có khó khn gi! H n n a, trong thc t, cũng có m t v ti n sĩ ng i Chiêm tên Thành Đài

đang ở Thuyết Địch cũng đang hô hào thành lập “chính phủ Champa lưu vong” thuyết (dù chúng thuyết ai trong cộng đồng người Chăm ở ng h mà chúng coi đây là một trò hề)! Muốn biết chi tiết này xin đọc bài “Chung Quanh Vấn Đề Chính Phủ Chăm Lưu Vong của Ts Thành Đài” của Abdul Karim trong *Harak Champaka* 36 [xem <http://www.champaka.org/cgi-bin/viewitem.pl?392&;chinhtri>].

“Nếu có một hay còn không thuyết phụ cũng có phần trách nhiệm!” Tôi là một trong số những người lính VNCH bị tra tấn, đã lâm cảnh nhốt một nhà tan. Nếu có Việt Nam bây giờ đang ở trong tay đồng CSVN mà đồng này lại đang bị đồng CS Trung Hoa khống chế. Tuy phải đem thân lưu lạc quê người nhưng tâm trí tôi lúc nào cũng canh cánh lo nghĩ về quê hương! Nay tuổi già sức yếu tôi đâu có thể làm được gì ngoài việc dùng ngòi bút để đóng góp chút ích lợi nào trong công cuộc cứu nguy quê hương? Đó là lý do tôi sao chép sách CBN:AHCCQ của tôi ra đây!

Tôi đã viết gì trong cuốn Chăm Bờng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc

Trước hết tôi thuật lại một cách ngắn gọn về một giai đoạn lịch sử giữa lúc hai nước Việt Chiêm tranh hùng đã xảy ra vào đầu bán thế kỷ 14 dựa trên những tài liệu của các sử gia miền phía cùng với một số chuyên truyện thuyết dân gian của hai dân tộc qua hình thức một tập tiểu thuyết lịch sử để cho dân chúng dễ hiểu, dễ nhớ. Trong phần mở đầu tập sách, tôi đã làm rõ ra quan điểm của mình về hai chữ “anh hùng”. Tôi nghĩ danh hiệu anh hùng phải được quốc dân thừa nhận và thừa nhận không thể phong như kiểu “Bác, Tôi, Tôi, Bác cũng anh hùng!” hoặc “Việt Nam là một nước nhỏ mà đánh thắng hai đế quốc to (và chế chế khu vực phía bắc Trung Quốc)”! Tôi phải nhận một điểm này vì hiện nay ở Việt Nam giới lãnh đạo CS luôn tôn trọng là anh hùng mà lại làm những việc hoàn toàn phản dân hại nước!

Biết bao nhiêu công lao, xương máu của tổ tiên ta đã phải đổ ra để gây dựng, vun bồi, phát triển mà có được một đất nước hình chữ S ngày nay, thế mà họ thản nhiên xén cắt lấy những mảnh hiên ngang dâng cho giặc Tàu tham tàn! Tôi sao lại có một lập luận người lãnh đạo một đất nước nhỏ thế? Tôi nghĩ một trong những nguyên nhân gây nên cái hiện tượng kỳ quái này là sự thiếu hiểu biết về lịch sử tiến hóa của nhân loại cũng như lịch sử nước nhà của đám lãnh đạo này mà ra đây!

Nếu ta đã trải qua 4 lần Bị bóc lột và bao nhiêu cuộc xâm lăng khác của người Tàu rồi. Cái

gặp ng trộm c mọt là sau khi đu i đ c T ng Gi i Th ch ra Đài Loan, Trung C ng li n xâm l c Tây T ng ngay (1950)! Th mà t i sao các ông H Chí Minh, Ph m Văn Đ ng l i tin t ng ng i Tàu có th giúp đ Việt Nam mọt cách vô t , không v l i? Cái gì đã che mọt các ông? T i sao ông H Chí Minh và các đ ng chí c a ông ta l i y thác cho ông Ph m Văn Đ ng ký cái công hàm nh ng hai qu n đ o Hoàng Sa và Tr ng Sa và nhi u vùng bi n c a Việt Nam cho Trung Qu c?

Ngày x a các chúa Nguy n đã t ng tìm cách thuy t ph c các vua Chân L p cho dân Việt vào n c này đ khai thác đ t hoang, các v vua Chân L p đã nh d nghe theo. K t qu nh ng đám di dân Đ i Việt này đã tr thành g c r v ng ch c t o đ i u ki n thu n l i cho cu c chinh ph c đ ng b ng Nam b c a các chúa Nguy n! Bài h c y rõ ràng đ n th mà t i sao Nguy n T n D ũng và các đ ng chí c a ông ta l i còn nh d cho ng i Trung Qu c vào khai thác tài nguyên Tây Nguyên là cái x ng s ng c a đ i đ t Việt Nam? T i sao chính quy n nhi u t nh l i đ a nhau cho ngo i qu c vào thuê r ng, m n đ t và đ cho ng i n c ngoài đ n c ng b a bãi mà không ki m soát? Kinh nghi m l ch s , nh ng hi u bi t v tham v ng c a dân Đ i Hán h đ đầu h t? Các ông có ý th c đ c vi c làm c a các ông s đ a đ t n c VN v đầu không?

Thu t l i nh ng tr n chi n đã x y ra gi a hai n c Việt-Chiêm

Tôi có làm gì quá đáng ngoài vi c thu t l i nh ng s vi c và nh ng tr n chi n đã x y ra th t gi a hai n c Việt Chiêm nh s sách đã chép s n! Nêu rõ tình th n sáng su t c a vua Chiêm Chế Bông Nga khi ông vua này tri t đ c nh giác v i lòng d b t tr c c a dân Hán là ph n b i dân t c Việt ? Nêu rõ vi c Chế Bông Nga ch tr ng không chi m đóng n c Việt vì bi t dân Việt qu t c ng r t khó cai tr là mọt hành đ ng ph n b i dân t c Việt ? Vua Chế Bông Nga nuôi ý đ nh dùng Tr n Húc hay Tr n Nguyên Di u đ làm trái đ n, làm hàng rào ngăn cách n c Chiêm v i n c Tàu, đ cho dân Chiêm đ kh , mọt ông vua th ng dân, lo cho dân nh v y có đáng tôn vinh không? Mọt nào tôi không bi t ch mọt ý th c b o v qu c gia dân t c, nhìn xa th y r ng, tôi th y ông Chế Bông Nga đã v t qua ông H Chí Minh r xa! Tôi nghe nhà vi t s Tr n Xuân Sinh trong cu n Thuy t Tr n cho r ng “Chế Bông Nga ch là mọt t ng c p bi n c khô i”, không bi t có th t không? Tôi ch a đ c đ c t p sách này. Nh ng n u qu ông Tr n Xuân Sinh có nói nh v y thì ông Sinh nghĩ sao v v đ o quân ph t Chiêm g m t i 12 v n c a vua Tr n Du Tôn l i tan tành d i tay c a Chế Bông Nga b ng mọt tr n ph c kích năm 1377 mà các cu n s c Việt Nam đ u có chép?

Độc muợn xóa đi nhợng mợc cợm kợ thợng ngợợi bợi

Trong tợp tợu thuyợt lợch sợ CBN:AHCQ này, tợi cợng cợ trợng đợn nhợng mợi liên hợ mợt thiợt giợa hai dân tộc Việt Chiêm, đợc muợn cợa tợi là đợ dân hai bên cùng hiợu mà xóa đi nhợng mợc cợm kợ thợng ngợợi bợi, hợu sát cánh nhau chợng lợi kợ thù phợợng Bợc khi cợn đợn. Ngoài ra tợi cợng muợn nhợc đợng bào Chiêm nhợ rợng hợ đợ tợng có mợt bợc tợn bợi anh hùng và sáng suợt đợn thợ đợ! Tợi mong nhợng ngợợi anh em Chiêm không coi thợợng nhợng sợ suy nghĩ, lo lợng vợ hợa hợi Đợi Hán nhợ thợ nào cợa vợ anh hùng Chế Bợng Nga đợ khợi mợc mợu kợ gian nợu nhợng chuyợn tợợng tợ chuyợn ông Ts Thành Đợi là có thợ tợ!

Nhợ vợy CBN:AHCQ cợa tợi là mợt tợng thuợc chớch ngợa đợ đợ phòng bợ nhợ phân hóa tợ quợc chợ đợu phợi là mợt tợng thuợc đợc hợi nợợc nhợ ai đợ đợ lợm tợợng!

Ngô Việt Trợng